

prima instanță: I. Rabei

dosarul nr. 2rac-143/15

instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Întreprinderea Municipală Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Gospodăriei Țărănești „Vasile Brînză” cu privire la exercitarea dreptului de gaj și acțiunea reconvențională a Gospodăriei Țărănești „Vasile Brînză” împotriva Întreprinderii Municipale Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată și Asociației de Împrumut și Economii „Prut - Văratice” cu privire la anularea contractului de gaj

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată, casată integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 21 mai 2014 și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Gospodăriei Țărănești „Vasile Brînză” cu privire la exercitarea dreptului de gaj, admisă acțiunea reconvențională a Gospodăriei Țărănești „Vasile Brînză” împotriva Întreprinderii Municipale Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată și Asociației de Împrumut și Economii „Prut - Văratice” cu privire la anularea contractului de gaj, anulat contractul de gaj nr. Blac A-26.09G din 23 martie 2010

constată:

La 08 februarie 2013, ÎM OMF „Microinvest” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva GT „Vasile Brînză” cu privire la exercitarea dreptului de gaj.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 27 decembrie 2009, având calitatea de creditor a încheiat cu AEI „Prut-Văratice” contractul de împrumut nr. BLAC-A-26.09 cu destinație specială, cu dobândă.

Susține că în temeiul acestui contract, AEI „Prut-Văratice” a primit un împrumut sub formă de mijloace bănești în sumă de 3603540,49 lei, cu o dobândă de 21% anual, pentru un termen de 84 luni.

Afirmă că în scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzii și altor sume aferente împrumutului, la 23 martie 2010 a încheiat cu debitorul GȚ „Vasile Brînză” contractul de Gaj nr. BLAC-A-26.09G, prin care a fost gajat în folosul creditorului bunul și anume tractorul de marca MTZ-82.1, anul producerii 2007 nr. de înregistrare 727 RS-A, nr. motorului 295898, nr. sașiului 80857003, culoarea albastru cu negru, proprietar GȚ „Vasile Brînză” în baza certificatului tehnic de înmatriculare seria AB nr. 087399 eliberat la 18 noiembrie 2009, cu plasamentul în sat. Varatic, r-nul Rîșcani, preț de gaj 150000 lei.

Menționează că AEI „Prut-Văratice” nu a respectat graficul de rambursare, acumulând datorii la tranșele împrumutului și dobânda aferentă, fapt despre care pârâtul a fost înștiințat prin telefon și în scris prin scrisori. Datoria însă nu a fost executată până în prezent.

Indică că în scopul soluționării extrajudiciare a litigiului, a solicitat transmiterea de la debitorul gajist a bunului gajat, în scopul vânzării lui, în condițiile legii și achitării datoriei față de AEI „Prut-Văratice”.

Remarcă că pârâtul a refuzat transmiterea benevolă a gajului.

Relatează că la 03 august 2011, Judecătoria Economică de Circumscripție a eliberat ordonanța judecătorească nr. 2p/o-722/II prin care a dispus transmiterea de la GȚ „Vasile Brînză” în posesia ÎM OMF „Microinvest” SRL a bunului gajat, care prin încheierea Judecătoriei Rîșcani din 23 ianuarie 2013 a fost anulată la cererea lui Vasile Brînză.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 33, 166, 167 CPC, art. 454, 487, 488, 490, 867, 869, 871 din Codul civil.

Solicită admiterea acțiunii, adoptarea unei hotărâri cu privire la transmiterea în posesiunea creditorului a bunului gajat, în scopul vânzării lui, în condițiile legii și achitării datoriilor față de creditor și anume tractorul marca MTZ-82.1, anul producerii 2007, nr. de înregistrare 727 RS-A, nr. motorului 295898, nr. sașiului 80857003, culoarea albastru cu negru, proprietar GȚ „Vasile Brînză” în baza certificatului tehnic de înmatriculare seria AB nr.087399 eliberat la 18 noiembrie 2009, cu plasamentul în sat. Văratice, r-nul Rîșcani, preț de gaj 150000 lei, încasarea de la debitor a taxei de stat în mărime de 750 lei.

La 20 ianuarie 2014, GȚ „Vasile Brînză” a depus o acțiune reconvențională, prin care a solicitat anularea contractului de gaj BLAC-A-26.09G din 23 martie 2010 încheiat între ÎM OMF „Microinvest” SRL și GȚ „Vasile Brînză”, încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

În motivarea acțiunii a invocat că la 27 februarie 2008, a încheiat contract de împrumut cu AEI „Prut –Văratice”, obiectul contractului fiind un împrumut sub formă de mijloace bănești în sumă de 220000 lei, scadența contractului fiind la data de 27 februarie 2011.

Susține că a garantat executarea obligațiilor conform contractului în cauză prin gaj, cu bunul mobil - tractor MT3-82 an. 2007, valoarea gajului fiind de 370000 lei.

Invocă că deoarece mijloacele financiare i-au permis, a rambursat împrumutul integral cu toate dobânzile aferente la 30 noiembrie 2010.

Menționează că într-adevăr la 23 martie 2010, a semnat contractul de gaj BLAC-A-26.09G, considerând că semnează contract de gaj în legătură cu împrumutul dobândit de la AEÎ „Prut-Văratice”.

Ulterior, a aflat însă despre existența contractului de împrumut nr. BLAC-A-26.09 din 27decembrie 2009, încheiat între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut –Văratice”. Tot atunci a aflat că prin contractul de gaj din 23 martie 2010 nr. BLAC-A- 26.09G, a gajat în calitate de debitor gajist, tractorul MT3-S2 din anul 2007 în scopul garantării restituirii împrumutului obținut de AEÎ „Prut-Văratice”.

A făcut cunoștință cu contractul încheiat între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Văratice”, doar la data primirii copiei acțiunii în cauză.

Susține că în pct. 2.4 a contractului BLAC-A-26.09 din 27 decembrie 2009 încheiat între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Văratice” sunt indicate prevederile referitor la garantarea restituirii împrumutului.

Astfel, AEÎ „Prut-Văratice” era obligat să înregistreze și să prezinte dovada înregistrării bunului gajat indicat la 2.4.1, în termen de 20 zile din data încheierii contractului, în caz contrar contractul se consideră reziliat. Contractul de gaj în care GȚ „Vasile Brînză” figurează ca debitor gajist a fost încheiat la 23 martie 2010, adică peste 3 luni după semnarea contractului între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Văratice”.

Consideră că acest contract de împrumut între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Văratice” nu produce efecte juridice, fiind reziliat odată ce AEÎ „Prut-Văratice” nu a respectat termenul de 20 zile.

Invocă că potrivit art. 56 al Legii cu privire la gaj din 30 iulie 2001, gajarea unui bun gajat se admite dacă nu este interzisă prin contractele de gaj precedente. Astfel de interdicții există în contractul din 27 februarie 2008, care la data semnării contractului de gaj din 23 martie 2010 era în vigoare și avea forță juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani din 18 februarie 2014 a fost dispusă participarea AEÎ „Prut – Văratice” în calitate de copârât în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva GȚ „Vasile Brînză” cu privire la exercitarea dreptului de gaj.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 21 mai 2014 a fost respinsă acțiunea înaintată de ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva GȚ „Vasile Brînză” cu privire la exercitarea dreptului de gaj. A fost admisă integral acțiunea reconvențională a GȚ „Vasile Brînză” împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Văratice” cu privire la anularea contractului de gaj. A fost anulat contractul de gaj din 23 martie 2010 nr. BLAC-A-26.09G încheiat între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Văratice”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2015 a fost admis apelul declarat de ÎM OMF „Microinvest” SRL, casată integral hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în

judecată a ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva GȚ „Vasile Brînză” cu privire la exercitarea dreptului de gaj, admisă acțiunea reconvențională a GȚ „Vasile Brînză” împotriva ÎM OMF „Microinvest” SRL și AÎE „Prut-Văratice” cu privire la anularea contractului de gaj, anulat contractul de gaj nr. Blac-A-26.09G din 23 martie 2010.

La 30 martie 2015, ÎM OMF „Microinvest” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei recurate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că contrar legii, în ultima ședință de judecată, instanța de apel a administrat noi probe, care au fost puse la baza deciziei atacate și anume declarația de constituire și fișa de înregistrare a gospodăriei țărănești (de fermier) „Vasile Brînză” datate cu 19 septembrie 2000, potrivit cărora celălalt membru al intimatului GȚ „Vasile Brînză”, în anul 2000 era Alesia Brînză.

Menționează că aceste probe au fost administrate de către instanța de apel fără ca intimatul GȚ „Vasile Brînză”, să fi demonstrat imposibilitatea de a le prezenta în instanța de fond. De fapt, înscrisurile sus menționate puteau fi prezentate de către intimatul GȚ „Vasile Brînză” în cadrul examinării pricinii în fond, însă acesta a omis să le prezinte

Consideră că instanța de apel nu era în drept să administreze noi probe la examinarea pricinii în apel.

Afirmă că înscrisurile menționate au fost administrate în cadrul ultimei ședințe de examinare în apel, fără a da posibilitate recurentului să aducă contraargumente sau să prezinte alte probe care ar confirma că, de fapt, la gajarea bunului mobil tractor marca MTZ-82, a existat acordul celorlalți membri ai GȚ „Vasile Brînză”.

Or, probele pe care și-a întemeiat decizia instanța de apel, datează cu anul 2000, iar instanța de apel nu a verificat dacă până în anul 2010 - anul în care a fost încheiat contractul de gaj, componența membrilor intimatului s-a schimbat, prin urmare instanța de apel în mod neîntemeiat a constatat că nu a fost dat acordul tuturor membrilor intimatului GȚ „Vasile Brînză”.

Totodată, afirmă că instanța de apel în mod neîntemeiat a constatat lipsa acordului celui alt membru al GȚ „Vasile Brînză”, Alesia Brînză, doar în baza declarației de constituire și fișei de înregistrare a gospodăriei țărănești (de fermier) din 19 septembrie 2000, fără ca această persoană să fi fost atrasă în prezenta cauză și fără a-i fi audiate declarațiile/explicațiile.

Susține că potrivit art. 217 alin. (1) Cod civil prevede că nulitatea absolută poate fi invocată din oficiu de instanța judecătorească. Prin sintagma "instanța de judecată poate invoca nulitatea absolută din oficiu" se are în vedere ipoteza în care una din părți declanșează un litigiu civil având ca obiect executarea unui act juridic (reclamantul solicită obligarea pârâtului la executarea prestației ce îi revine potrivit acelui act juridic, de exemplu, se cere ca pârâtul să fie obligat la predarea lucrului pe care l-a vândut reclamantului), iar instanța, constatând că actul juridic ce constituie fundamentul prestației supuse judecării este lovit de nulitate absolută, va respinse cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, fără însă a pronunța și nulitatea actului juridic, respectiv în dispozitivul hotărârii.

Consideră că în cazul în care constată nulitatea absolută a contractului de gaj, instanța de apel, invocând-o din oficiu, putea doar să respingă cererea de apel declarată de recurent ca fiind neîntemeiată, fără însă a pronunța în dispozitivul deciziei atacate și nulitatea acestui contract de gaj.

Invocă prevederile art. 373 alin. (1) CPC, potrivit cărora instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Astfel, remarcă că temeiurile invocate în acțiunea reconvențională de către intimatul GȚ „Vasile Brînză” cu privire la declararea nulității contractului de gaj sunt altele decât cele care au stat la baza deciziei atacate.

Menționează că temeiurile invocate de intimat se referă la faptul că în pct. 2.4 a contractului de împrumut BLAC-A-26.09, sunt indicate prevederile referitor la garantarea restituirii împrumutului.

Afirmă că are un drept real de gaj care a fost anulat de instanța de apel din motive neclare și difuze, fără probatoriu cert.

Menționează că în acest context, este esențială circumstanța potrivit căreia în ultima ședință de judecată instanța de apel, din oficiu, a solicitat intimatului să prezinte documentul de constituire a GȚ „Vasile Brînză” și fișa de înregistrare a gospodăriei țărănești.

Relatează că în aceeași ședință intimatul a prezentat înscrisurile solicitate de către instanța de apel din care rezulta că la 19 septembrie 2000, celălalt membru al GȚ „Vasile Brînză” era Alesea Brînză.

Precizează că pentru a ajunge la concluzia că contractul de gaj este lovit de nulitate absolută, deoarece a lipsit acordul (consimțământul) coproprietarului bunului gajat, instanța de apel urma să stabilească faptul că bunul gajat era în proprietatea comună a membrilor GȚ „Vasile Brînză” și a fost procurat pentru gospodărie în comun de membrii acesteia, precum și faptul dacă într-adevăr, a lipsit acordul acestora, în calitate de coproprietari la gajarea bunului.

Invocă conținutul art. 18 din Legea cu privire la gospodăriile țărănești, care prevede că bunurile folosite în comun de membrii gospodăriei țărănești pot aparține unui sau mai multor membri ai gospodăriei cu drept de proprietate individuală, membrilor gospodăriei cu drept de proprietate comună în devălmășie sau cu drept de proprietate comună în diviziune dacă ultimul este prevăzut în contract. Bunuri comune pot fi: terenurile, plantațiile, construcțiile gospodărești și alte construcții, instalațiile de ameliorare și alte instalații, vitele productive și de muncă, păsările, tehnica agricolă și altă tehnică, mijloacele de transport, utilajele, inventarul și alte bunuri, procurate pentru gospodărie în comun de membrii ei.

Menționează că drept temei de anulare a contractului de gaj, instanța de apel a invocat lipsa consimțământului și conținutul art. 199 alin. (2) Cod civil, care prevede că consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Consideră că la încheierea contractului de gaj, a fost valabil exprimat consimțământul intimatului, deoarece provine de la o persoană cu discernământ, a fost exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu a fost viciat.

Mai indică că în speță, nu a existat o astfel de cerere cu privire la constatarea nulității din partea unui careva membru al GȚ „Vasile Brînză” - persoană interesată cu privire la constarea parțială a contractului de gaj în partea în care nu și-ar fi manifestat consimțământul, prin urmare instanța de apel nu era în drept să anuleze contractul de gaj în întregime.

La 14 mai 2015, GȚ „Vasile Brînză” a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 10 februarie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 170), fiind recepționată de recurent la 13 februarie 2014, ce se confirmă prin avizul de recepție (f. d. 172).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 martie 2015, în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din materialele pricinii, la 27 decembrie 2009 între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEI „Prut-Văratice” a fost încheiat contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă nr. BLAC-A-26.09, potrivit căruia AEI „Prut-Văratice” a primit un împrumut sub formă de mijloace bănești în sumă de 3603540, 49 lei, cu o dobândă de 21 % anual, pentru un termen de 84 luni (f. d. 12 – 14).

Este cert și faptul că în scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzii și altor sume aferente împrumutului, la 23 martie 2010 ÎM OMF „Microinvest” SRL a încheiat cu GȚ „Brînză Vasile” contractul de gaj nr. BLAC-A-26.09G, obiectul cărui a constituit bunul mobil - tractorul de marca MTZ-82.1, anul producerii 2007, nr. înregistrare 727 RS-A, nr. motorului 295898, nr. șasiului 80857003, culoarea albastră cu negru, proprietar fiind GȚ „Brînză Vasile” în baza certificatului tehnic de înmatriculare seria AB nr. 087399 eliberat la 18 noiembrie 2009, cu plasarea în sat. Văratice, r-nul Rîșcani, prețul de gaj de 150000 lei (f. d. 18 – 20).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva GȚ „Brînză Vasile”, ÎM OMF „Microinvest” SRL a solicitat transmiterea în posesiunea sa a bunului gajat și anume a tractorului de marca MTZ-82.1, anul producerii 2007, nr. de înregistrare 727 RS-A, nr. motorului 295898, nr. șasiului 80857003, culoarea albastră cu negru, proprietar fiind GȚ „Brînză Vasile” în baza certificatului tehnic de înmatriculare seria AB nr. 087399 eliberat la 18 noiembrie 2009, cu plasarea în sat. Văratice, r-nul Rîșcani, preț de gaj 150000 lei.

La rândul său, Gospodăria Țărănească „Vasile Brînză” a înaintat acțiune reconvențională împotriva Întreprinderii Municipale Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată și Asociației de Împrumut și Economii „Prut-Văratice” cu privire la anularea contractului de gaj nr. BLAC-A-26.09G încheiat la 23 martie 2010 între ÎM OMF „Microinvest” SRL și GȚ „Brînză Vasile”.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a constatat netemeinicia acțiunii inițiale, respingând-o ca neîntemeiată, totodată a admis integral acțiunea reconvențională și a anulat contractul de gaj nr. BLAC-A-26.09G încheiat la 23 martie 2010 între ÎM OMF „Microinvest” SRL și AEÎ „Prut-Văratice”.

La rândul său, instanța de apel, judecând apelul declarat de ÎM OMF „Microinvest” SRL, l-a admis și, casând integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 21 mai 2014, a pronunțat o hotărâre nouă prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de ÎM OMF „Microinvest”, a admis cererea reconvențională înaintată de GȚ „Brînză Vasile” și a anulat contractul de gaj nr. BLAC-A-26.09G din 23 martie 2010 încheiat între OMF „Microinvest” SRL și GȚ „Brînză Vasile”.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel, prin prisma art. 216 alin. (1) Cod civil, a invocat din oficiu nulitatea absolută a contractului de gaj, în acest sens constatând că bunul ce constituie obiectul contractului de gaj constituie proprietatea GȚ „Brînză Vasile”, membru al cărei este și Alesea Brînză, dar care nu a dat acordul (consimțământul) la încheierea contractului menționat.

Instanța de recurs consideră, însă, că soluția dată de instanța de apel este una pripită, adoptată fără a fi constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, prin prisma cadrului legal aplicabil speței.

Astfel, în conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Instanța de recurs va reține la caz și prevederile art. 373 alin. (1) și (2) CPC care indică expres că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, se constată că contrar acestor prevederi

legale, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da o apreciere corespunzătoare materialului probator anexat la dosar.

În situația dată, rezultând din specificul acțiunii, la judecarea cauzei era necesară verificarea legalității hotărârii primei instanțe, cât și a obiectului litigiului, atât în baza argumentelor invocate de părți, cât și conform cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării.

În acest sens, se va remarca că ajungând la concluzia nulității absolute a contractului de gaj dat fiind faptul că nu toți membrii gospodăriei țărănești au dat acordul la încheierea contractului dat, instanța de apel a reținut declarația de constituire și fișa de înregistrare a gospodăriei țărănești (de fermier) din 19 septembrie 2000, conform cărei GȚ „Brînză Vasile” are doi membri: Brînză Vasiliu - fondator și Brînză Alesea - membru al gospodăriei (f. d. 161 – 163).

Instanța de recurs relevă, însă, că în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor înaintate, alături de cele constatate, era indispensabil de a verifica situația componenței membrilor GȚ „Brînză Vasile” la data încheierii contractului de gaj BLAC-A-26.09G, nulitatea cărui se solicită, adică la 23 martie 2010.

Or, după cum s-a menționat deja, actele puse la baza adoptării deciziei instanței de apel datează cu 19 septembrie 2000, situație care până la 23 martie 2010, data încheierii contractului de gaj, putea fi modificată.

Mai mult ca atât, reieșind din conținutul proceselor-verbale ale ședințelor de judecată (f. d. 147-148, 165) rezultă că instanța de apel nici nu a pus în discuție și nu a concretizat dacă la momentul încheierii contractului de gaj BLAC-A-26.09G, Alesea Brînză, era membru al GȚ „Brînză Vasile” și dacă ultima și-a dat sau nu acordul la gajarea acestui bun.

Prin urmare, este evident că concluzia instanței de apel precum că contractul de gaj din 23 martie 2010 a fost încheiat fără acordul tuturor membrilor GȚ „Brînză Vasile” este una arbitrară, fiind cert că probele administrate sunt insuficiente pentru a ajunge la o astfel de concluzie.

La acest segment, se va menționa că recurentul ÎM OMF „Microinvest” a invocat în cererea de recurs că înscrisurile puse la baza deciziei instanței de apel au fost prezentate și administrate de instanța de apel numai în cadrul ultimei ședințe de judecată, fără a acorda posibilitatea reprezentantului ÎM OMF „Microinvest” să aducă contraargumente sau să prezinte alte probe care ar confirma că, de fapt, la gajarea bunului mobil tractor marca MTZ-82, a existat acordul tuturor membrilor GȚ „Vasile Brînză”.

Astfel fiind, este incontestabil că aspectele descrise urmau a fi cercetate minuțios de către instanța de apel, în vederea stabilirii certe și definitive a circumstanțelor relevante pentru soluționarea justă a pricinii, precum și întru evitarea stabilirii unor fapte și date eronate care, în ipoteza devenirii irevocabile a hotărârii judecătorești, ar putea fi invocate ca temeiuri ale degrevării de probațiune.

În această ordine de idei, se atestă că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul

judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea Municipală Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Gospodăriei Țărănești „Vasile Brînză” cu privire la exercitarea dreptului de gaj și acțiunea reconvențională a Gospodăriei Țărănești „Vasile Brînză” împotriva Întreprinderii Municipale Organizația de Micro Finanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată și Asociației de Împrumut și Economii „Pрут - Văratіc” cu privire la anularea contractului de gaj cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu